

Aet Pieli kirk
sisearhitektuuri
vastu avaldus
varases nooruses
– seitsmeselt
teadis ta juba
kindlalt, et ruu-
mide kujundami-
sest saab tema
töö.

Tekst **Signe Sillasoo** Fotod **Meeli Küttim,**
Toomas Tuul

SÕBRAD NIMETAVAD SISEARHITEKT

AET Pieli armsaks fenomeniks, hea huumorimeelega toredaks inimeseks ja see paistab välja ka meie kohtumisel tema Tallinna salongis. Ta on avatud, energiline, positiivse ellusuhtumisega jutukas isiksus, kelle olemisest ja kõnest kumab läbi kirk ja julgus – seesama, millega ta elus ja töös asju ette võtab.

Aet ei kohku vesteldes tagasi ühegi teema ees. Hea meelega meenutab ta äritegemise toredaid algusaegu ja suurimaid saavutusi ning räägib unistustest ja tulevikuplaanidest. Väga avatult on ta valmis vestlema aga ka oma ebaõnnestumistest ja sellest, mida ta sellest kõigest õppinud on.

Pühendumus viib sihile

Aeda loomingulisus ja kirk sisearhitektuuri vastu avaldusid õige varases nooruses. Viieaastaselt võis teda sageli, joonistuspliiats ja paber näpus, ringi jooksmas näha, seitsmesena oli tal aga juba kindel teadmine, et ruumide kujundamisest ja disainimisest saab tema töö. “Vanemate suunamisel liikusin selles suunas kogu aeg – joonistamine ja maalimine kuni ERKIsse sissesaamiseni oli prioriteet number üks,” rääkis Aet sellest, kuidas kõik algas.

Esimesel korral põrus nooruke neiu ülikooli sisseastumiskatsetel täielikult. Siis võttis aga ennast järgmisel õppeaastal kokku, alustas päevi koos üliõpilastega